



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného v právní věci žalobce: **MAX LOYD, s.r.o.**, Praha 2, Wenzigova 4/1872, IČ: 25111671, zastoupen JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem v Praze 2, Botičská 1936/4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem v Praze 2, Škrétova 44/6, zastoupená JUDr. Zdeňkem Hromádkou, advokátem se sídlem ve Zlíně, Rašínova 522, za účasti zúčastněné osoby: Rádio Student, s.r.o., Brno, Gorkého 970/45, IČ: 26241790, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2017, č.j.: RRTV/11326/2017-str, sp. zn.: RRTV/2014/1181/zab,

t a k t o:

- I.** Žaloba **s e z a m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2017, č.j.: RRTV/11326/2017-str, sp. zn.: RRTV/2014/1181/zab, kterým žalovaná rozhodla, že uděluje společnosti Rádio Student, s.r.o. licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Free Rádio prostřednictvím vysílačů s využitím souboru technických parametrů Brno město 1 102,4 MHz / 100 W na dobu 8 let od právní moci rozhodnutí, nejdéle však do 10. října 2025. Ve výroku II. žalovaná rozhodla, že zamítá žádost o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání programu DANCE RADIO prostřednictvím pozemních vysílačů s využitím souboru technických parametrů Brno venkov 1 102,4 MHz / 100 W společnosti MAX LOYD, s.r.o.

V dané věci došlo k vyhlášení licenčního řízení dne 2.12.2014. První rozhodnutí žalované ze dne 28. 4. 2015 č.j.: RRTV/1764/2015-zab, sp. zn.: 2014/1181/zab, kterým byla licence udělena společnosti MAX LOYD s.r.o. a kterým byla mimo jiné zamítnuta žádost o udělení licence společnosti Rádio Student, s.r.o., bylo zrušeno na základě žaloby podané společností rádio Student, s.r.o. rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8.10.2015, č.j. 6A 133/2015-49. Důvodem zrušení rozhodnutí žalované byla skutečnost, že soud dospěl k závěru, že *odůvodnění napadeného rozhodnutí v části týkající se hodnocení základního dílčího kritéria – hudební formát u žalobce není úplné*. Dále uvedl, že *z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč žalovaná na jedné straně připustila, že v žánrech Reggae, Hip-Hop a R'n'B by spatřovala přínos pro pokryté území, avšak na straně druhé tuto skutečnost nevzala v potaz při bodovém hodnocení, které umožňuje přidělení bodů v rozmezí 0 body. -2 body. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí pak rovněž nelze dovodit, na základě jakých úvah došla žalovaná k závěru, že hudební formát prezentovaný žalobcem je třeba srovnávat s rádií hrajícími pop a rock, když žalobce tyto hudební žánry v předložené žádosti vůbec nezmiňuje. V žádosti je rovněž uvedeno, že do programu bude zařazována do nejvyšších rotací hudba ze zemí, ze kterých rádia běžně hudbu nezařazují (země severské, pobaltské, východoevropské, post-sovětské). Tyto skutečnosti žalovaná nijak nehodnotila. Za dané situace se tak napadené rozhodnutí v této části jeví jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a to i ve srovnání s hodnocením úspěšného žadatele. Žalovaná se dle názoru soudu měla více zabývat srovnáním obou projektů a v odůvodnění napadeného rozhodnutí blíže rozvést, z jakých důvodů považuje hudební formát uváděný společností MAX LOYD s.r.o. pouze za částečně zastoupený na pokrytém území a hudební formát uváděný žalobcem za plně zastoupený na pokrytém území, když dle podkladů lze mít za to, že v obou případech byl hudební formát zaměřen na obdobné žánry*.

Poté následovalo vydání rozhodnutí ze dne 19.7.2016, č.j.: RRTV/2502/2016-STR, sp.zn.: 2014/1181/zab, kterým žalovaná předmětnou licenci udělila společnosti MAX LOYD, s.r.o. a zamítla mimo jiné žádost společnosti Rádio student, s.r.o. Toto rozhodnutí bylo na základě žaloby společnosti Rádio Student, s.r.o. zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6.12.2016, č.j. 3A 176/2016-40. V tomto rozsudku soud k otázce hodnocení základního dílčího kritéria – hudebního formátu opakovaně dospěl k závěru, že se žalovaná v potřebném rozsahu nevypořádala se všemi námitkami společnosti Rádio Student, s.r.o. (*o jediné uvedení zkratky „CHR“ v žádosti žalobce, jejíž obsah není nikde závazně definován, hudební formát Contemporary Hit Radio má více svých variant, hudební formát společnosti MAX LOYD je oproti hudebnímu formátu žalobce ochuzen o formátovou složku Reggae, Hip-Hop a R'n'B, není zřejmé, proč velmi podobné programy/formáty jsou tak odlišně hodnoceny, není zřejmé, proč žalovaná na jedné straně připustila, že v žánrech Reggae, Hip-Hop a R'n'B by spatřovala přínos pro pokryté území, avšak na straně druhé tuto skutečnost nevzala v potaz při bodovém hodnocení, uvedení důvodu, pro který žalovaná nebyla schopna určit střední hodnotu některých parametrů, jejichž naplnění vyžaduje zákon*). Soud proto žalované uložil, aby tyto námitky řádně vyhodnotila a v odůvodnění svého rozhodnutí podrobně vyložila, jakými úvahami byla při rozhodování vedena.

Po vrácení věci k dalšímu řízení žalovaná vyzvala účastníky k případnému doplnění žádosti a poté, kdy k žádnému doplnění nedošlo, rozhodla tak, že licenci udělila společnosti Rádio Student, s.r.o. a žádost společnosti MAX LOYD, s.r.o. zamítla.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí zrekapitulovala dosavadní průběh řízení, uvedla důvody zrušení předcházejícího rozhodnutí a popsala způsob, jakým probíhá posuzování žádostí. S poukazem na ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.) a na manuál pro hodnocení žádostí o udělení licence, který

přijala jako svůj vnitřní předpis, popsala žalovaná postup při rozhodování o udělení předmětné licence. Vzhledem k tomu, že hodnocení kritérií vyplývajících z § 17 odst. 1 písm. a), b), e) a g) zákona č. 231/2001 Sb. zůstalo ve srovnání s předchozím rozhodnutím žalované stejné a že ohledně hodnocení těchto kritérií žaloba žádné konkrétní námitky neobsahuje, nepovažuje soud za potřebné a účelné v tomto rozsudku opakovat hodnocení a úvahy, které žalovanou v tomto rozsahu k uvedeným výsledkům vedly. Jiná situace nastala ve vztahu k ustanovení § 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 231/2001 Sb., podle kterého Rada hodnotí přínos programové skladby navrhované žadatelem o licenci k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového vysílání na území, které by mělo být rozhlasovým vysíláním pokryto. Pro hodnocení přínosu programové skladby žalovaná stanovila základní dílčí kritéria – mluvené slovo, lokalizace programu, hudební formát a cílová skupina. Vyjma hudebního formátu se výsledek hodnocení neliší od hodnocení předcházejícího, ke změně však došlo v hodnocení hudebního formátu. V rámci tohoto základního dílčího kritéria uchazeč může získat maximálně čtyři body. Při hodnocení tohoto základního dílčího kritéria je hodnocen počet již vysílaných programů s obdobným formátem (0-2 body) a podíl žadatelem navrhovaných žánrů na daném území v již vysílaných programech (0-2 body).

Vyhodnocení přínosu hudebního formátu, resp. hudebních žánrů je dáno dle odůvodnění rozhodnutí srovnáním v žádosti o licenci navrhovaného hudebního formátu a počtu programů s obdobným formátem (méně než 3 obdobné programy znamenají udělení bodu, méně než 1 pak udělení dvou bodů – navrhovaný projekt je pak v oblasti hudebního formátu zcela ojedinělý), respektive podílem žánrů uvedených v projektu a podílem žánrů již vysílaných na daném území, kdy je základem součet podílu konkrétního žánru v každém jednotlivém programu a součinu koeficientu, který odpovídá zachytitelnosti daného programu. Pokud výsledný součet je nižší nebo roven 150 procentům je přínos hodnocen jedním bodem, je-li součet nižší nebo roven 50 procentům je přínos vyhodnocen dvěma body.

V další části odůvodnění napadeného rozhodnutí se pak Rada zabývala jednotlivými žadateli a předloženými projekty. Ke kritériu hudební formát v projektu předloženém úspěšným účastníkem řízení, tj. společností Rádio Student, s.r.o., Rada uvedla, že aplikovala názory soudu na proces rozhodování. A že žadatel k této otázce uvedl, že Free Rádio je Dance CHR stanice se specificky zaměřeným hudebním formátem na Eurodance, Dance, Elektronické dance music (EDM), Trance, House, klubovou taneční scénu, Dancehall, Reggae, Hip-Hop a R'n'B s možnými přesahy jako je drum'n' bass. Jako pozitivní Rada shledala to, že žadatel je připraven nasazovat do vysílání v nejvyšších rotacích vysoký podíl severských, pobaltských, východoevropských skladeb a skladeb ze zemí post-sovětského svazu. Kritérium hudebního formátu bylo Radou vyhodnoceno jako splněné. V dílčím kritériu počet programů s podobným formátem byly žadateli přiděleny dva body, neboť na pokrytém území vysílá méně než jeden program, který se na obdobné žánry orientuje. Žadatelem navrhovaný program je z pohledu hudebního formátu na pokrytém území jedinečný. Přínos Rada spatřuje z hlediska programové skladby v hudebních žánrech Reggae, Hip-Hop a R'n'B, které nejsou na pokrytém území vůbec zastoupeny. Za dílčí kritérium podíl formátu na daném území Rada nově přidělila žadateli dva body. Rada vypustila při hodnocení žánry rock a pop, neboť z podkladů založených ve správním spise vyplývá, že žadatelův hudební formát se zaměřuje na taneční hudbu, Hip-hop, Reggae a R'n'B, nikoliv na hudební žánry rock a pop. Po provedení nového propočtu přínosu hudebního formátu žadatele činí výsledný součet 28%, přínos žadatele v oblasti hudebního formátu ve vztahu k pokrytému území je jednoznačný.

Ohledně stejné problematiky k žadateli – společnosti MAX LOYD, s.r.o. Rada v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že hudební formát DANCE RADIO se

soustředí na nekomerční menšinovou alternativní hudební produkci českou i světovou a evropskou (70 %) do velké míry s písněmi posledních cca 20 let. Domácí hudební produkce zastává podíl 12 až 17 %. Žánrově se soustředí hlavně na elektronickou taneční hudbu (či klubovou, party, dance hudbu). Hudební formát je významnou složkou programu, lze jej považovat za originální jeho přizpůsobením cílové skupině mladých posluchačů. Kritérium hudebního formátu byla Radou vyhodnoceno jako částečně splněné a byl mu přidělen jeden bod za každé z dílčích kritérií. Na pokrytém území jsou zachytitelné tři programy vysílající alespoň částečně taneční hudbu, proto rada přidělila za dílčí kritérium počet programů s obdobným formátem jeden bod. Podíl formátu na daném území dosahuje 110%, hudební žánrová nabídka je daném území částečně zastoupena, proto byl za toto dílčí kritérium přidělen také jeden bod.

V závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí Rada uvedla, že k udělení licence společnosti Rádio Student, s.r.o. vedlo vyšší naplnění kritéria přínosu programové skladby k rozmanitosti nabídky programů rozhlasového vysílání na pokrytém území. Ve srovnání s druhým uchazečem naplnil úspěšný žadatel ve vyšší míře dílčí kritéria „počet programů s obdobným formátem“ a „podíl formátu na daném území“.

Proti tomuto rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2017, č.j.: RRTV/11326/2017-str, sp. zn.: RRTV/2014/1181/zab, podal žalobce žalobu, ve které namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí. Poukázal na to, že žalovaná v napadeném rozhodnutí zhodnotila zcela odlišně kritérium dle § 17 písm. c) zákona č. 231/2001 Sb., a to konkrétně hudební formát z hlediska přínosu programové skladby pro pokrývané území. Žalobce vyslovil názor, že vázanost žalované právním názorem soudu nespočívá v tom, že na základě výhrad k přezkoumatelnosti odůvodnění předcházejících rozhodnutí ve věci udělení předmětné licence může či dokonce musí místo doplnění podkladů a úvah učinit rozhodnutí zcela nové, jehož závěr je zcela odlišný. Žalobce namítl, že žalovaná nezohlednila formát CHR, tedy žánry rock a pop, a v odůvodnění napadeného rozhodnutí s tímto pojmem vůbec nepracuje, což je v rozporu s názorem vyjádřeným v rozsudku Městského soudu v Praze. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakého důvodu nyní formát CHR nemá vliv na posouzení kritérií hudebního formátu a podílu formátu na daném území. V daném případě došlo k nahrazení původních úvah úvahami zcela jinými a odlišnými. Dle žalobce bylo na místě, aby žalovaná jednoznačně definovala, jaký význam bude tomuto pojmu přikládat. Pokud se týká významu žánrů Reggae, Hip-Hop a R' n B' pro hodnocení hudebního formátu v předmětném území, žalobce namítl, že žalovaná jejich existenci vyhodnotila jako rozhodující, ačkoliv v předcházejících řízeních jim takový vliv nepřikládala, aniž by došlo ke změně skutkových okolností. Žalovaná rezignovala na své dřívější správní uvážení, v napadeném rozhodnutí pouze přebírá názory soudu, které dovozuje z jeho rozhodnutí. Takový postup představuje nepřípustný zásah do správního uvážení žalované, což ve svém důsledku vede k porušení práv žalobce. Napadené rozhodnutí v rozporu s § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. nešetří jeho práva nabytá v dobré víře a je v rozporu se zásadou legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodování žalované.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že respektovala výhrady městského soudu ohledně nedostatečného odůvodnění předcházejícího rozhodnutí a v napadeném rozhodnutí vypořádala všechny skutečnosti, na které bylo soudem poukazováno. Jejich vyhodnocení je pak obsaženo v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Bylo třeba provést nové hodnocení žádostí a na základě tohoto nového hodnocení byla licence udělena společnosti Rádio Student, s.r.o. Rozhodující pro nové posouzení bylo vyhodnocení skutečnosti, že úspěšný žadatel pro dané území nabízel žánry Reggae, Hip-Hop a R' n B'.

Při jednání zástupci účastníků setrvali na svých stanoviscích. Zástupce žalobce navrhl z důvodů uvedených v žalobě zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Zástupce žalované s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Skutečnosti významné pro rozhodování o žádostech o udělení licencí jsou vyjmenovány v § 17 zákona č. 231/2001 Sb. Žalovaná si pro zajištění úplnosti hodnocení těchto skutečností vypracovala vnitřní předpis- manuál, podle kterého je každá žádost hodnocena s tím, že míra naplnění stanovených kritérií je vyjádřena body. Na základě tohoto bodového a i slovního vyhodnocení je pak splnění kritérií zvažováno členy Rady. Z tohoto postupu pak vyjde nejlépe hodnocený uchazeč, kterému je licence udělena. Tento postup dle názoru soudu přispívá k transparentnosti rozhodování.

V daném případě žalobce žalované vytýká, že bez existence nových skutečností změnila své původní hodnocení týkající se kritéria přínosu programové skladby navrhované žadatelem o licenci k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového vysílání na území, které by mělo být rozhlasovým vysíláním pokryto, a to kritéria hudebního formátu. Dle názoru soudu nelze udělení licence společnosti Rádio Student, s.r.o. považovat za nezákonné proto, že ve srovnání s předcházejícími vyhodnoceními žádostí o udělení licence pro vysílání na předmětném území došlo k odlišnému hodnocení žádostí srovnávaných uchazečů. Je třeba vycházet z toho, že důvodem pro zrušení předcházejících rozhodnutí byla v obou případech nepřezkoumatelnost odůvodnění rozhodnutí, kdy žalovaná se nedostatečně zabývala při hodnocení hudebního formátu uváděného společností Rádio Student, s.r.o. tím, že obsahem vysílání mají být i žánry Reggae, Hip-Hop a R' n B', jejichž zařazení na jedné straně hodnotila jako přínos, na druhé straně v nich však neshledala důvod pro závěr o naplnění tohoto kritéria. Poté, kdy žalovaná zahrнула tuto část plánovaného hudebního formátu do úvahy o přínosu do programové skladby, jeví se výsledek této úvahy zachycený v odůvodnění napadeného rozhodnutí jako odpovídající podkladům. Správní uvážení o naplnění stanovených kritérií v napadeném rozhodnutí je dle názoru soudu nyní úplné a jeví se jako logické. Jestliže u obou žadatelé podle údajů uvedených v žádosti měla hudební formát představovat zejména taneční hudba, která je na pokrytém území v některých programech zachytitelná, potom nelze žalované vytýkat, že jako rozdílové se ukázalo vyhodnocení žánrů Reggae, Hip-Hop a R' n B' nabízených společností Rádio Student, s.r.o., neboť tyto nebyly na pokrývaném území v jiném programu zastoupeny. Na tomto závěru dle názoru soudu nic nemění ani údaj uvedený v původním hodnocení, že na pokrytém území je již Free rádio zachytitelné. Jestliže se jedná o jeden program téhož žadatele, kterému však až udělení licence zajistí úplnou zachytitelnost na daném území, nelze mít za to, že je již tento žánr na předmětném území vysílán. V daném případě nedošlo k neodůvodněné změně hodnocení podkladů předložených jednotlivými žadateli, ale žalované poté, kdy byla soudem zavázána k hodnocení všech skutečností obsažených v žádosti, po provedení úplného hodnocení podkladů nezbylo než dospět k jinému závěru. Jestliže původní rozhodnutí o udělení licence žalobci nebylo řádně odůvodněno, nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že na základě stejných skutkových zjištění, nemohla žalovaná žádosti posoudit jinak. Soud přitom nezasahoval nepřipustně do správního uvážení žalované, neboť ji nezavázal názorem, jakým způsobem má

jednotlivá kritéria hodnotit, ale pouze trval opakovaně na tom, aby se žalovaná v potřebném rozsahu vypořádala se všemi skutečnostmi uváděnými v žádostech jednotlivých uchazečů a aby provedla porovnání těchto údajů.

Pokud se jedná o to, že žalovaná již hudební formát úspěšného žadatele nehodnotila jako rock a pop, tato skutečnost odpovídá obsahu žádosti a údajů uvedených při veřejném slyšení. Je pravdou, že společnost Rádio Student, s.r.o. v žádosti uvedla, že těžiště je ve formátu CHR, který byl považován za žánr obsahující rock a pop, avšak další konkrétní údaje se týkají jiného druhu hudby, nikoli žánru rock a pop. Tato další konkrétní tvrzení o druhu vysílané hudby jsou pro úvahu žalované dle soudu rozhodující. Jestliže tedy byly v daném případě za rozhodující považované žánry nespádající do kategorie rock a pop, neshledal soud jako důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí to, že se žalovaná nijak nezabývala tím, co znamená pojem CHR a jakým způsobem na něj pohlíží, když pro rozhodnutí v této věci bylo podstatné to, že úspěšný žadatel vyjmenoval konkrétní žánry, které nespádají do kategorie rock a pop.

Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl. Vydání napadeného rozhodnutí nelze kvalifikovat jako porušení zásady předvídatelnosti správního rozhodnutí či porušení práv žalobce nabytých v dobré víře. Napadeným rozhodnutím byly odstraněny vady obsažené v předcházejících rozhodnutích, jejichž odůvodnění byla nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a náklady žalované za zastoupení advokátem soud nepovažuje za důvodně vynaložené, neboť má za to, že žalovaná jako správní orgán má být schopna zajistit zastoupení při jednání u soudu vlastními zaměstnanci.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. listopadu 2017

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
P.